

Handling, en Handling, som ikke kan forstaaes anderledes end som en Udtrædelse af Folkekirken. Det er det, Ministeriet fastholder med Hensyn til de saakaldte Frimenigheder, som danne sig uden for Folkekirken's Organisation, at de ere ved Handling udtraadte af Folkekirken. Hvad derimod angaar de inden for Folkekirken hørende Beboere, har der været Spørgsmaal om Sognebaandsløbere og Valgmenigheder; og der mener jeg ligesom den ærede sidste Taler, at Sognebaandsløbere kan der ikke være Tale om at fritage, fordi de have en lovhjemlet Ret til at benytte Kirken. Hvad Valgmenighedsmedlemmer angaar, vil jeg snarere erkende, at der kan være Spørgsmaal om at holde dem ude, og for saa vidt det maatte blive Resultatet af en Fællesovervejelse mellem det eventuelle Udvalg og mig, saa vil man meget let kunne komme til den lidt forandrede Formulering, som jo maatte gives. Jeg vil ogsaa sige, at det ikke vil være vanskeligt at finde den forandrede Formulering, som behøvedes for at afhjælpe den Ufuldstændighed i Forslaget, som blev omtalt af det ærede Medlem fra Skelstor (D. Scavenius), nemlig med Hensyn til Vedligeholdelsen af Kassehavnene. Jeg har anset det for en Selvfølge, at Tiendeereren, som har maattet anbringe Kassehaven, ogsaa maa vedligeholde den. Jeg har ikke anset det for nødvendigt udtrykkelig at udtale det, men dersom man finder det usikkert og nødvendigt, er der naturligvis aldeles intet til Hinder for at gøre den Forandring eller Tilføjelse, som turde være nødvendig for at bringe det i Stand. Andre Punkter ved jeg ikke, det i Øjeblikket er nødvendigt at komme ind paa. Som sagt, jeg gentager det, der er Hovedspørgsmaalet: Hinder man det ikke rimeligt, naturligt og billigt, at til det af Flertallet af Menigheden udtalte Ønske bør alle Menighedens Medlemmer bidrage, naar det er fornuddent? Erkender man dette for rigtigt, saa er Hovedsagen ved Lovforslaget løst, og alt det andet kommer man ganske sikkert let ud af ved Forhandling i det Udvalg, der ventelig vil blive nedsat.

N. Jensen: Jeg kunde ønske at gøre et Spørgsmaal til den meget ærede Minister, skønt jeg paa Forhaand maa sige, at jeg er enig i hans sidste Udtalelse angaaende Sognebaandsløberne. Jeg tror, at den meget ærede Minister har Ret i den Betragtning, at de selvfølgelig maa betale til Kirken, fordi de kunne saa Lov til at benytte den; men derfor vilde jeg gerne henstille til den ærede Minister, hvorvidt han vilde være villig til at gaa med til en Udvidelse

af dette Omraade. Det er sagt, at der bliver mange Valgmenigheder oprettede, fordi denne Tilladelse til at benytte Sognets egen Kirke er forbunden med adskillige Vanskeligheder. Det forekommer mig, at der fra Lovgivningsmagtens Side ikke kan være nogen Fordel ved, at der bliver opført flere Kirker end nødvendigt, naar Sognekirkerne staa tomme og ikke blive benyttede paa de Tider, hvor den almindelige Gudstjeneste foregaar. Saa vilde jeg gerne spørge, om den meget ærede Minister er lige saa beredvillig til at gaa med til Ændringer paa dette Omraade, som det lod til, han var over for Revisionen af Kirkeskysloven. Hvorvidt det vil lykkes, som den ærede Minister udtalte Haab om, at Loven vil gaa igennem i denne Samling, har jeg selvfølgelig ingen Mening om. Jeg er ingen Modstander af Loven, og jeg skal bidrage mit til, at den kan komme igennem, men jeg kan ikke undlade at udtale min Beslagelse over, at dette Forslag er fremkommet noget sent. Vi vide jo af Erfaring, at Marts Maaned har mange forskellige Sager foreliggende og giver Tinget Anvendelse for al dens Tid, altsaa kan jeg ikke have nogen Mening om, om denne Sag kan blive gennemgaaet og komme til at gennemløbe alle de Forhandlinger, den skal gennemløbe for at blive til Lov. Men som sagt, jeg vilde sætte stor Pris paa, om den ærede Minister var lige saa redebon til Medvirkning til at saa Sognekirkerne til Anvendelse for Valgmenighederne, som han er med Hensyn til Revisionen af Kirkeskysloven.

D. Scavenius: Jeg skal blot, da den højtærede Kirkeminister ogsaa kom ind paa Spørgsmaalet om Kirkeskynet, bemærke, at det vistnok er saaledes, at de bygningskyndige Medlemmer i Reglen ikke have saa meget at sige ved Kirkeskynet, saaledes som Forholdet er i Praxis — det er ganske sikkert et uheldigt Forhold — at det saaledes bliver Provsten alene, der bestemmer, hvad der skal gøres og hvad ikke. Dernæst vilde jeg, saa snart man kommer ind paa Spørgsmaalet om Revisionen af denne Sag, ganske vist ogsaa anse det for ret rimeligt, om vedkommende Kirkeeer paa en eller anden Maade fik en Repræsentation i Kirkeskynet. Naar man gentagne Gange er kommet tilbage til det, som ganske vist er Hovedpunktet i denne Lov, nemlig om man eventuelt kan komme til at ligne de Udgifter, som medgaa til Brændsel, paa Kommunens Beboere o: de Beboere, der høre til Folkekirken, saa vil jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Frivillighed kontra denne Paa-ligning bemærke, at det jo er givet, at det